

HỒ CHÍ MINH: NGHỊCH LÝ, MÂU THUẦN & BỊ KỊCH!!!

HCM là đạo diễn và nạn nhân của chính bị kịch dối trá của mình!

<https://bit.ly/2Cr9tuQ>

**Giữa thực tế & huyền thoại
Giữa phát ngôn & hành động
Giữa lý thuyết & hiện thực**

Đỗ Thông Minh, tháng 10/2018

Về tệ hại của Chủ Nghĩa CS, ngoài chuyện chủ trương dùng dối trá và bạo lực để cướp chính quyền biến thành tà quyền và độc tài toàn diện còn có khuynh hướng chung là sùng bái cá nhân. Chế độ CS luôn đề ra 1 đám bồi bút bán rẻ lương tâm, chuyên môn thối ồng đũ đủ, “vẽ rắn thêm chân”, tâng bốc lãnh tụ để sống! Càng bán rẻ lương tâm càng được ưu đãi! Trong hàng trăm ngàn chuyện lừa đảo và tàn ác, có lẽ cái khôn nạn nhất của ĐCSVN là chuyện tuyên truyền lừa mị cả dân tộc và thế giới!

Tại VN, qua các mặt tuyên truyền mà chủ yếu là văn hóa, có thể hình dung ra đám bồi bút này rất đông đảo, lên đến hàng vạn! Nhưng có lẽ đứng đầu ca ngợi HCM không ai qua mặt, về thơ thì có Tố Hữu (1920-2002, người chuyên làm thơ ca tụng HCM...), về tiểu thuyết thì có nhà văn Sơn Tùng (SN 1928, trong nước, không phải Sơn Tùng hải ngoại, thương binh Bộ Đội, người chuyên viết sách ca tụng HCM qua cuốn “Búp Sen Xanh” kể về Út Huệ là người yêu của HCM... và 12 tác phẩm khác), về đi nói chuyện thì có GS TS Hoàng Chí Bảo (SN 1930, người trong 28 năm qua đã đi kể nghìn chuyện về HCM, cơ bản bố cục của chuyện kể luôn cho thấy

đám quần thần ngu dốt trước 1 HCM sáng suốt!) và nhà báo Trần Đình (SN 1930, viết hồi ký cho HCM, Nguyễn Đức Thuận, Phạm Hùng, Lê Văn Lương, Bùi Lâm...)!!! Ca ngợi Lê Duẩn thì không ai qua mặt nhà văn Thép Mới (1925- 1991, người chính thức được độc quyền viết về Lê Duẩn)!

Như vậy, có ít nhất “5 ông Thánh thổi ống đu đủ”, làm tay sai cho ĐCSVN, chuyên nghề lừa mị nhân dân! Nhà văn Sơn Tùng cuối cùng đã nhận ra suốt thời gian dài từ sau cái chết của HCM, đảng đã đi “chệch hướng HCM”, ám chỉ Lê Duẩn... Chỉ duy nhất cuối đời, có Trần Đình phản tỉnh, can đảm viết cuốn “Đèn Cù” xuất bản tại HK năm 2014, nói lên cái gian ác và gian dâm... của HCM làm đảo lộn hình ảnh thần tượng HCM.

Nói chung, vì đám bồi bút này mà mỗi khi có người muốn tìm hiểu sự thật về HCM hay ĐCSVN sẽ phải mất nhiều thì giờ lặn lội trong đám bùn nhơ vì thông tin hư thực lẫn lộn, phải tìm thêm các nguồn tư liệu khác để đối chiếu, kiểm chứng! Người tìm hiểu thường sẽ phải đặt dấu hỏi “?” hay “có tin rằng”, hay “theo nguồn tin chính thống của ĐCSVN”... chứ không dám khẳng định. HCM đã từng nói: “*Sự thật là cái gì có lợi cho đảng và nhà nước.*”.

Chiến tranh tàn khốc kéo dài giữa các âm mưu của các cường quốc, ĐCSVN với Bộ Chính Trị là trung tâm lừa đảo, tuyên truyền dối trá, sau chiến tranh thì đại đa số cán bộ quay ra tham ô, bóc lột, cướp đất tư lấy đất công, dâng đất dâng biển cho Tàu, gian lận, làm đạo đức băng hoại, dân chúng mất niềm tin... Khiến cả dân tộc nay phân hóa, rã rời, vô cảm như bị “chấn thương tinh thần”!

- - - - -

1- HCM có cha là Nguyễn Sinh Sắc đậu Phó Bảng năm 1901, năm 1909 làm quan nhưng chỉ khoảng 1 năm thì bị mất chức Tri Huyện Bình Khê vì ra lệnh đánh chết người. Nghèo vẫn hoàn nghèo, cha bỏ trốn vào Nam là đất của Thực Dân ăn “bơ thừa sữa cặn” của Pháp. Năm 2010, HCM rồi cũng chạy theo còn leo lên cả tàu Pháp kiếm ăn, thế mà truyền thông của đảng và nhà nước CSVN cứ bô bô là “tìm đường cứu nước”.

2- HCM làm tay sai cho ngoại bang, bán đứng tổ quốc...

Tờ Le Paria (Người Cùng Khổ) của HCM năm 1931 viết: “*Tổ quốc không nhất thiết phải bao gồm những người cùng 1 màu da, hoặc cùng 1 ngôn ngữ. Tổ quốc là sức mạnh chính trị của giai cấp, vô sản Đông Dương không có tổ quốc.*” (ở chỗ 3:55). HCM với bản chất tay sai như trong lá thư xin học với Pháp hay xin việc với Liên Xô song song xin lương tháng 150 đô-la trong 2 năm và các chi phí khác... tổng cộng 9.000 đô-la Mỹ (HCM Toàn Tập, tập 2)...

HCM hoàn toàn làm việc theo chỉ thị của LX / CS Quốc Tế chứ không phải làm vì VN. Không có chỉ thị, không có lương và chi viện tài chính thì không làm gì cả như

suốt từ năm 1932 đến năm 1938 ở LX... Bị LX bỏ rơi thì sẵn sàng chạy qua TQ, đi lính làm Thiếu Tá Hồ Quang cho CSTQ! HCM coi VN là tiền đồn của “CNXH”. Thế nên khi TBT Lê Duẩn tiếp nối đã mạnh dạn nói: *“Ta đánh Mỹ là đánh cho cả LX, đánh cho TQ, cho các nước XHCN và cho cả nhân loại, đánh cho cả bọn xét lại đang đâm vào lưng ta [Lúc đó Lê Duẩn theo TQ chống LX, cho là LX phản bội, sau 1972 thì lại chống QT chạy theo LX].”*

Tính ra, thế giới không đâu có người từng làm “bồi, tay sai” cho tới 5 “đế quốc” là Pháp, Mỹ, Anh, Nga và Tàu như HCM.

<https://bit.ly/2zWOheL>

Hồ Chí Minh nói, yêu tổ quốc, yêu nhân dân phải gắn với yêu CNXH...

<https://w.tt/2zWNU3R>

3- Sai lầm lớn nhất của HCM là lấy mâu thuẫn ngoại lai làm mâu thuẫn nội tại, tức đã đem chuyện tranh chấp của Tư Bản và Cộng Sản làm chuyện tranh chấp của dân tộc!!!

HCM trình độ thấp kém, chỉ có thủ đoạn và lạnh lùng cũng như những chiêu trò mị dân. Khi thấy “Sơ thảo những luận cương về vấn đề dân tộc và thuộc địa” của Lênin (năm 1924?) đã tưởng đó là phương tiện duy nhất giúp giải phóng dân tộc, đã nhắm mắt nghe lệnh thi hành “Cải Cách Ruộng Đất 1953-1956” sát hại 172.008 người mà đa số là vô tội cũng như tiêu diệt tất cả các đảng phái khác. HCM đã xin viện trợ của LX và TQ, đặc biệt là vũ khí đem vào VN gây cảnh nồi da sáo thịt để lại di hại tới nay vẫn chưa hết!

4- HCM trong vòng luẩn quẩn tốn xương máu 3-4 triệu đồng bào!!!

HCM theo Pháp rồi chống Pháp.

Ngày 11/3/1945, Nhật Bản đã trao trả độc lập, vào tháng 8/1945, HCM vẫn cướp chính quyền từ TT Trần Trọng Kim!

Ngày 2/9/1945, HCM đọc “Tuyên Ngôn Độc Lập” dẫn lời trong tuyên ngôn của Mỹ, Pháp, *“tuyên bố thoát ly hẳn quan hệ với Pháp, xóa bỏ hết những hiệp ước mà Pháp đã ký về nước Việt Nam”*, nhưng rồi lại ký “Hiệp Ước Sơ Bộ” ngày 6/3/1946, rước

Pháp vào rồi lại đánh Pháp.

HCM theo Mỹ rồi chống Mỹ!

Được OSS của Mỹ giúp xây dựng lực lượng đầu tiên, HCM đã viết 8 lá thư cho TT Mỹ Roosevelt và Truman nài nỉ nhưng vì là cán bộ CS Quốc Tế nên không được trả lời.

Năm 1954, HCM chia đôi đất nước, phải nhận vĩ tuyến 17 vì khuất phục trước TT Chu Ân Lai, rồi kêu gọi đấu tranh thống nhất đất nước!

Vậy HCM giỏi ngoại giao như đảng và nhà cầm quyền CSVN tuyên truyền ở chỗ nào!? Toàn thấy chiến tranh, chết chóc!

5- HCM từng khẳng định: “Tôi không có tư tưởng gì ngoài tư tưởng chủ nghĩa

Mác-Lê cả. ”. Nhưng năm 1991, khi thấy CNCS và thành trì LX sụp đổ, phải có cái gì để lấp vào, TBT báo Nhân Dân là Hoàng Tùng mới đưa ra nhóm từ “Tư Tưởng HCM**” vào Cương Lĩnh của Đại Hội VII và sau đó vào Hiến Pháp năm 1992. Vậy là sau khi HCM chết năm 1969, tức 22 năm sau, đám học trò trung kiên của HCM mới khám phá ra HCM có tư tưởng! Đấy, cái gian manh và bi kịch CS là ở chỗ đó!**

6- Về 3 “tác phẩm lớn” của HCM: Chứa đầy ngạo mạn, giả dối!

Có 1 cuốn của người ta thì lấy làm của mình.

Có 2 cuốn của mình thì lại dùng tên khác như của người ta để ca tụng mình!

Cuốn “**Ngục Trung Nhật Ký**” viết năm 1932 hay 1942 (?). Ngày 14/9/1955 HCM đến phố Bích Câu, Hà Nội duyệt nội dung triển lãm Cải Cách Ruộng Đất, đưa cho Nguyễn Việt, Trưởng BTC, bản thảo tập thơ nói: “*Bác có cuốn sách này, chú xem có sử dụng được hay không?*” (Phần đầu là thơ, phần sau là ghi chép sự kiện.).

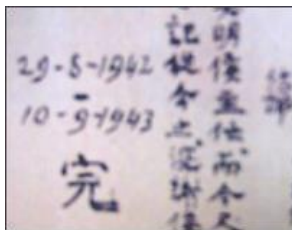
Cuốn này xuất bản lần đầu năm 1960 chỉ có 100 bài, với thời gian tăng số bài lên..., bản năm 1990 mới đủ 133 bài, năm 2003 mới in lại bản gốc bằng chữ Hán loại giản thể mới của TQ, được nói là của HCM viết lúc ở tù lần thứ 2. Nhưng ít nhất hàng chục dữ kiện về thời điểm, nét bút và nội dung cho thấy cuốn sổ tay này của 1 người Hoa, có thể là tên Lý (?).

Bìa sách ghi thời gian ở tù và sáng tác là:

29.8.1932

10.9.1933

(hơi nghiêng trái, dùng chấm “.” và không gạch nối “-” giữa 2 thời điểm), được thêm ngày bị giam ở bìa sau:

29-8-1942

-

10-9-1943

(nghiêng phải /, dùng gạch nối “-” và có gạch nối “-” giữa 2 thời điểm) với nét bút khác, nét bút này thanh hơn nét bút

trước đó. Đặc biệt để ý bút tự, cách viết cả 4 số “9” ở đầu sách với đuôi không vượt ra ngoài, còn cả 4 số “9” ở cuối sách với đuôi đều vượt ra ngoài, nên chắc chắn là do 2 người viết...

Cuốn “**Những Mẫu Chuyện Về Đời Hoạt Động Của Hồ Chủ Tịch**” viết năm 1945, xuất bản lần đầu năm 1948... Phần mở đầu viết HCM khiêm nhường, không muốn ai viết về mình... nhưng sau lộ ra Trần Dân Tiên chính là HCM, thì năm 1985, GS Hà Minh Đức đã xuất bản cuốn “**Những Tác Phẩm Văn Của Chủ Tịch HCM**”, chừa chấy cho HCM và đảng CSVN trong đó có đoạn: “*Đáp lại tình cảm mong muốn của đồng bào và bạn bè trên thế giới. Hồ Chủ Tịch với bút danh Trần Dân Tiên đã viết tác phẩm Những Mẫu Chuyện Về Đời Hoạt*

Động Của Hồ Chủ Tịch.”. (Hà Minh Đức, nguyên Viện trưởng Viện Văn học, nguyên Chủ Nhiệm Khoa Báo Chí đại học Tổng Hợp Hà Nội (nay là Đại học Khoa Học Xã Hội và Nhân Văn), sách đã dẫn, tr 132, nhà xuất bản Khoa Học Xã Hội, Hà Nội, 1985, hình bên). Giáo Sư Viện Sĩ khoa học Nguyễn Khánh Toàn (1905-1993, hình dưới) cũng đã xác nhận điều này.

Nhà văn Kiều Phong (Lê Tất Điều) trong tác phẩm **“Chân Dung Bác Hồ”** xuất bản năm 1989, phần mở đầu có đoạn: *Kiều Phong quyết định viết chuyện tình: mối tình lớn nhất của “bác Hồ”: Bác Hồ đã say mê chính mình, mê như điên đảo. Như 1 anh si tình khờ khạo, “bác Hồ” làm nhiều trò quái đản để biểu lộ tình yêu. Chúng ta đều biết, muốn tìm 1 đội ngũ văn nô mạnh, phải tìm ở các nước CS, muốn thấy 1 lực lượng nâng bi khỏe nhất, có nghiệp vụ cao nhất thế giới, phải hướng về Hà Nội, thủ đô của đỉnh cao điệu đóm. Quanh “bác Hồ”, các chuyên viên thổi ống đu đu đông như kiến, tên nào cũng có những ngón nghề ác liệt, thế mà bác không hài lòng, không thỏa mãn, bác đích thân cầm cúi đi làm 1 công việc vô cùng độc đáo là ngồi viết sách tự ca tụng, tự bốc thơm...*

Cuốn **“Vừa Đi Đường Vừa Kể Chuyện”** xuất bản năm 1950, 1961, 2008... của T.Lan. HCM không những chỉ dùng bút danh mà tác giả lần này cũng chính là “bác”, giả làm người khác kể lại lời của “bác”. Tóm lại là “bác” làm cái việc khùng điên không giống ai là “bác” kể cho chính “bác” nghe, rồi sau đó “bác” lại viết sách khen “bác”. Đoạn kết như sau:

“Bác kể chuyện đến đó thì vừa về đến nhà. Như trên đã nói, những câu chuyện trên đây Bác vừa đi đường vừa kể. Tối đến chỗ nghỉ, chúng tôi nhớ được chừng nào ghi lại chừng nấy. Từ những câu chuyện đó, chúng tôi càng thấy rõ: Lực lượng của Mỹ-Tướng mạnh như thế (hơn 8 triệu quân) mà cũng bị Giải phóng quân đánh tan; phát xít Đức, Ý, Nhật hung dữ như thế mà cũng bị Hồng quân tiêu diệt. Hai là: Phe đế quốc chủ nghĩa ngày càng suy sụp, phe xã hội chủ nghĩa ngày càng lớn mạnh. Ba là: Trưóc đây phát xít Đức đã hết sức dùng mọi cách hung ác trong âm mưu chống cộng, kết quả chúng đã thất bại 1 cách tồi tàn. Ngày nay đế quốc Mỹ đang đi theo vết xe chống cộng của Hít-le, chắc chắn rằng số phận của đế quốc Mỹ cũng sẽ kết thúc 1 cách thảm hại như số phận Hít-le. Bốn là: Chủ nghĩa xã hội nhất định sẽ thực hiện khắp thế giới; điều đó cũng rõ rệt và chắc chắn như mặt trời mọc ở phương Đông.”

Những quả đoán này nay đều sai bét.

7- New York Times: HCM muốn dùng gái và thuốc kích dục cho điệp viên Mỹ
Bản tin này đăng trên báo New York Times ngày 24/4/2013 ở trang A-17 với tựa đề “Henry Prunier, 91, Dies; Was Part of U.S. Mission To Train the Viet Minh” (Henry Prunier, 91 tuổi, Chết; Đã Tham Dự Nhóm Công Tác Mỹ Huấn Luyện Việt Minh).

Prunier là 1 thành viên trong nhóm “Dear Team” (Toán Con Nai) của OSS kể lại, rằng trong khi nhóm lính Mỹ huấn luyện Việt Minh, ông HCM muốn dùng gái và thuốc kích dục Đông Y chiêu dụ, nhưng nhóm lính OSS của HK từ chối vì quân lệnh cấm.

<https://bit.ly/2E5Wamp>

8- HCM không được UNESCO vinh danh nhưng ĐCSVN vẫn dối dân nói là có! Theo thông lệ, xét tư cách danh nhân cho những nhân vật vừa đúng 1, 2 hay 3 thế kỷ kể từ năm sinh.

HCM trên thông báo của ĐCSVN là sinh năm 1890 nên năm 1988, Võ Đông Giang đã trình hồ sơ cho Đại Hội Đồng (dẫn chứng các tác phẩm “Những Mẫu Đồi Hoạt Động Của Hồ Chủ Tịch”, “Vừa Đi Đường Vừa Kể Chuyện” và “Ngục Trung Nhật Ký” chính là của HCM), chỉ có đánh máy biên bản việc vinh danh.

Nhưng khi loan tin ra thì nhiều dư luận của người Việt và Pháp phản đối. Xét thấy việc phản đối vinh danh **“Danh Nhân Văn Hóa”** cho 1 tên tội đồ là sai nên đến năm 1990 UNESCO đã không tổ chức mà còn cấm cả TĐS CSVN tổ chức vinh danh. Chuyện đã rõ như vậy, nhưng vì lỡ công bố HCM được vinh danh nên bất chấp sự thật, đảng và nhà cầm quyền CSVN vẫn cứ nói bừa là có!

Nếu có, yêu cầu đảng và nhà cầm quyền CSVN hãy trưng ra “Bảng Tưởng Lược Danh Nhân Văn Hóa”. Người hiểu biết đều biết rằng không hề có bảng này! Đó là cái nhục cho cả HCM và đảng cũng như nhà cầm quyền CSVN!

Nguyễn Văn Trần: Nhân chứng sống giải mật: UNESCO có vinh danh HCM là Danh Nhân Văn Hóa Thế Giới hay không?

<https://bit.ly/2zYBJUq>

UNESCO không có công nhận HCM là danh nhân văn hóa thế giới

<https://bit.ly/2FVRyLh>

RFA: UNESCO có vinh danh ông HCM hay không?

<https://bit.ly/2C2ys7N>

9- Bài nói chuyện của nhà văn Sơn Tùng (nhà “HCM học”) về CT HCM

Sơn Tùng từng được phong tặng là “Anh Hùng Lao Động”. Viết tiểu thuyết **“Búp Sen Xanh”** về cuộc đời HCM, đưa ra nhân vật người tình của HCM là Út Huệ tức Lê Thị Huệ...

Chuyện trên không bằng chuyện HCM đã dâng gái trinh cho Tướng Trung Hoa Quốc Dân Đảng của Tưởng Giới Thạch là Di Ô Vãng.

*Khi giành được chính quyền HCM cố tránh cuộc chiến tranh Pháp - Việt, mà phải thỏa thuận với Tưởng. Tuần lễ vàng năm 1945 của ta thu được 3 tạ 75 kg, **riêng đúc 1 người vàng nặng 54 kg và gả 1 cô gái còn trinh tiết cho tướng Di Ô Vãng (1 trong 3 Tướng lúc đó) chưa kể đúc lót cho các tướng khác [Thế nên không ngạc nhiên khi CTN Nguyễn Minh Triết khoe với các doanh Nhân HK là ở VN có nhiều gái đẹp. Bọn lãnh đạo CSVN bắt tài vô tướng, chỉ biết đem phụ nữ VN ra làm môi nhử người nước ngoài!?!]. Để nó rút quân Tưởng, vì Tưởng có 20 vạn quân trên đất***

Bác. Nhưng tìm con gái ai bây giờ? Lúc đó có 1 cô gái của một chiến sĩ cách mạng người Thái Bình xung phong. Trước khi làm lễ đính hôn, nó cử Bác Sĩ đến khám có còn trinh tiết hay không? Những năm tháng đó, Bác Hồ của chúng ta phải chịu 1 khổ nhục kế, để tránh hiểm họa cho nhân dân...

Khi HCM đọc tuyên ngôn độc lập 2/9/1945, Liên Xô, 1 số nước Xã Hội Chủ Nghĩa Đông Âu và phe Tư Bản Chủ Nghĩa, cả 2 không công nhận chính quyền HCM thì ông là nghịch lý của lịch sử.

Ông Truman nói rằng là CS thì không bao giờ hợp tác với nhau được. Còn Liên Xô nói HCM là CS nhưng là dân tộc, cả Quốc Tế CS nghi ngờ HCM là con người mượn CNCS để xây dựng độc lập dân tộc của mình. Cho nên chưa tin tưởng HCM là người bạn thật trung thành. Cho nên Liên Xô không công nhận, các nước Đông Âu cũng không công nhận, cho nên HCM là người nghịch lý.

HCM phải chiến đấu thêm 5 năm nữa, đến năm 1950 các nước XHCN mới công nhận về mặt ngoại giao.

HCM đưa ra Cương Lĩnh của đảng ngày 3/2/1930, thì Hội Nghị TƯ tháng 10 tại Hương Cảng ra quyết định phủ định Cương Lĩnh của Nguyễn Ái Quốc (tức HCM ngày nay) đặt lại tên là Đảng CS Đông Dương...

Một người Mỹ khác là Yetenson: Không hiểu tại sao VN tuyên truyền Bác Hồ sinh ra trong 1 gia đình nghèo, đã nghèo làm sao học được. Đây cũng là nghịch lý như bà Mide Holen đã nói. Ngoài ra còn tuyên truyền Bác là phu khuân vác nhà Rông, bồi bàn dưới tàu, bồi bếp ở khách sạn Luôn Đôn, là anh nhiếp ảnh...toàn chê Bác, không thấy trí tuệ của Bác ở chỗ nào. Cho nên, khi nói danh nhân văn hóa người ta ngỡ ngàng. Bà nói: Cái này chúng ta có lỗi trong việc tuyên truyền méo mó về vĩ nhân, mà do đầu óc thành phần chủ nghĩa mà hạ thấp tầm vóc của vĩ nhân. Chừng nào hạ thấp vĩ nhân về mặt trí tuệ, thì chừng đó chính sách còn rất coi nhẹ và khinh miệt về chất xám. Một quốc gia coi thường chất xám thì sụp đổ. Cho nên tiếng nói của bà hôm đó là tiếng chuông cảnh tỉnh...

Bà lại nói: “Tôi nói như vậy, nhưng tôi lại thấy thế này, đi lục tư liệu của Người, hóa ra Người có nhiều người yêu lắm...”.

Các đồng chí biết khi tác phẩm “Búp Sen Xanh” của tôi ra đời, đưa bà Huệ ra thì [bị] đánh ngay trên báo Nhân Dân và 5 tờ trong toàn quốc: Sông Hương, Tạp Chí Lịch Sử, Tạp Chí Triết Học, báo Sài Gòn phê phán, cho tôi là thóa mạ Bác Hồ. Tại sao đưa Bác Hồ vào lĩnh vực tình yêu: Hóa ra bây giờ chúng ta có tội cả, vì có vợ, có con.

Vừa qua bà Yetenson khai ra 1 bà khác yêu Bác, 1 bà ở Boston, 1 bà ở Nga và 1 bà ở Quảng Châu phải đành bỏ lại. Một người đẹp như vậy đi đâu lại không có người yêu...

Sơn Tùng nói về cuốn **“Hồ Chí Minh Quá Khứ, Hiện Tại, Tương Lai”** của TT Phạm Văn Đồng: Vì vậy cháu không giấu, có 2 vấn đề cháu nắm chưa chắc trong tác phẩm này. Một là lai lịch văn hóa Bác Hồ chưa rõ, mới có lai lịch chính trị. Hai là đời riêng của Bác Hồ mà Bác miêu tả, nếu Bác công bố vấn đề này ra thì gây một xúc động trong dân. Xúc động đó là tại sao lại có chuyện này, chuyện Bác Hồ có vợ ở TQ

mà lâu nay lại nói Bác Hồ không có gì. Cái thật ở đâu? Cái không thật ở đâu? Bác Hồ có gia đình là tuyệt vời, nếu có. Ai cũng muốn cái đó.

Đến bà Lý Phương Liên ở Quảng Châu là vợ cả của Bác Hồ, lúc này bà này là phiên dịch tiếng Quảng Đông cho Bôrođin còn Bác Hồ là Cục Trưởng Phương Nam, thường trực Đông Phương Bộ Đảng CS Quốc Tế đi trong phái bộ của Bôrođin nhưng đứng danh nghĩa là phiên dịch cho Bôrođin chính Lý Phương Liên là người phiên dịch cho Bôrođin, Bác Hồ giấu vai trò lãnh tụ của Phương Nam Quốc Tế CS. Lúc đó Bác Hồ biết 28 thứ tiếng, sành sỏi nhất là 12 thứ tiếng...

Chưa kể nhiều người yêu, vợ hồ VN khác, hóa ra HCM toàn “chơi chạy”! Nhưng chính HCM và ĐCSVN tuyên truyền là HCM vì bận rộn việc nước không lập gia đình!

Vì phải đóng cho trọn vẹn vai độc thân, vì nước quên thân, nên HCM cứ âm ức mãi chuyện vợ con (Nguyễn Tất Trung) và những người tình. Khi người vợ Tàu có đám cưới đám hoàng tại TQ năm 1926 do bà Đặng Đình Siêu (vợ TTChu Ân Lai) làm chủ hôn là Tăng Tuyết Minh (曾雪明, 1905-1991)

muốn nói lại tình xưa thì cũng đã bị ĐCSTQ và ĐCSVN ngăn cản!

Còn bà Yetenson nói HCM là bi kịch, cái đó trùng với cụ Đào Phan (em nhà văn hóa Đào Duy Anh) cũng nghiên cứu bi kịch anh hùng ca là HCM. Nói như vậy để thấy Bác Hồ của chúng ta mang bi kịch thời đại. Ta nói bi kịch ở đây không phải là buồn nhỏ nhặt, nói bi kịch CNXH 70 năm nó là bi kịch thời đại. Mà cái đó này trong quá trình xây dựng CNXH nhất định phải có sai lầm.

Qua nghiên cứu thấy CNXH không thể thất bại, CNCS là mơ ước nhất định phải đi tới. Ngày hôm nay nó đổ. Ai chịu trách nhiệm? Lịch sử phải phán xét? Nhưng phải thấy không cải tổ, không đổi mới cũng chết...

Sau chiến tranh, những người kế tục sự nghiệp của Bác sai lầm về đường lối kinh tế, dẫn dắt đất nước chúng ta đi vào ngõ cụt. Đại hội VI đã nhìn ra ngõ cụt đó, nhưng trong đó cũng có những đồng chí cho rằng 15 năm tới, chậm nhất 20 năm phải vượt qua các nước tiên tiến. Trong 5 năm tới tuyệt đại dân có ti vi, tủ lạnh. Có ảo tưởng đó là do chán thương thần kinh. Sau khi đại thắng mừng quá, mất phương hướng, lúc đó nhìn Bác Hồ cũ kỹ mất rồi, mất lòng tin từ các đồng chí có trách nhiệm...

Bác là anh hùng giải phóng dân tộc tuyệt vời, nhưng Bác không phải là nhà tư tưởng, Bác chỉ có tác phong đạo đức, nhưng người ra không thấy rằng điều lệ hợp tác xã Bác có viết 1 câu mà người ta không để ý, bỏ đi đó là “việc xây dựng hợp tác xã hết sức tự nguyện, không ép người ta”. Nhưng lâu nay người ta ép dân, Bác Hồ nói tại Nam Định: “Làm kinh tế thì phải khoán, khoán là ích chung và lợi riêng đó mới là kích thích sản xuất”. Ông Kim Ngọc, Bí Thư Tỉnh Ủy Vĩnh Phú nghe được về thực hiện ở Vĩnh Phú thì bị đánh chết ngay. Sau này mới tháo gỡ ra. Nói đến bi kịch của Bác Hồ không phải chỉ có lịch sử, mà bi kịch ngay trên đường lối.

Bài ca do Bác chọn, để hô hào đi đánh giặc. Bây giờ xây dựng CNXH bỏ bài quốc ca đó, bỏ mười mấy triệu đồng, đi thi chọn bài quốc ca. Nhưng không chọn được bài nào. Bỏ quốc ca là phạm quy, bỏ một niềm tin mặt khác bỏ Đại Tướng Tổng Tư Lệnh Bác Hồ chọn. Do đó thanh niên nghĩ ngay như ông Võ Nguyên Giáp cũng vứt xó và giao làm Trưởng Ban Sinh Để Có Kế Hoạch thì như mình ăn thua gì?...

Sau chiến thắng người dân chờ đợi làm lễ tế vong giải oan cho người đã chết. Ta không làm lễ hạ cờ Mặt Trận 2 màu để đưa vào bảo tàng. Chiến thắng xong rồi xếp, tất cả cái gì thiêng liêng nhất, trở thành tầm thường nhất thì nguy rồi. Một người Tổng Tư Lệnh, đồng thời tư lệnh các mặt trận biên giới, mặt trận Hà Nam Ninh, đến tư lệnh mặt trận Điện Biên Phủ.

Năm 1984, kỉ niệm 30 năm chiến thắng Điện Biên Phủ, 1 số nước Châu Phi cử đoàn sang, thể giới chuẩn bị tổ chức chiến thắng Điện Biên Phủ. Trong nước tổ chức kỉ niệm, lúc đó có 1 kẻ nêu mưu đặt ra cho Hội Đồng Bộ Trưởng, giao chức Trưởng Ban Sinh Để có kế hoạch cho ông Giáp, ông Tổng Tư Lệnh ngày xưa, nay làm Trưởng Ban Sinh Để Có Kế Hoạch giữa lúc kỉ niệm 30 năm chiến thắng Điện Biên Phủ thì chết rồi. Anh Giáp không nhận là vô nguyên tắc vô tổ chức, là con người này cũng thích địa vị. Nếu nhận thì cũng rất gay. Người nào mà tức khí thì tức ngực mà chết...

Hà Nội có câu: Lập nghiệp cây đa Tân Trào, nay sứt nghiệp ở cây đa nhà Bò (nơi sinh để ở quận Hai Bà Trưng) thanh niên Hà Nội lúc đó bàng hoàng. Từ báo ảnh kỉ niệm 30 năm chiến thắng Điện Biên Phủ phỏng vấn Đại Tướng, đăng ảnh Võ Nguyên Giáp ở đầu góc trang nhất. Hồi đó Bộ Chính Trị bắt duyệt, cái gì dính đến Võ Nguyên Giáp phải đưa ra Bộ Chính Trị. Đưa sang anh Thọ góp ý... Như vậy bi kịch ở chỗ nào? Nhà khai phá là HCM lập ra cái gì ban đầu thì hôm nay ta bắt đầu xóa...

Phải nhìn lại, để thấy chúng ta đi qua 1 giai đoạn khủng hoảng, mà xem xét lại nhiều vấn đề lịch sử. Khi đã xét lại vấn đề lịch sử thì nó đổ vỡ lòng tin. Cho nên mới sinh ra nhà văn này, nhà văn kia định đánh vào cha ông sau 6 tháng kỉ niệm Quang Trung mới làm xong cái tượng Quang Trung, nứt nẻ rồi. Nước ta nhiều đá hoa cương, nhiều đồng nhưng tượng Quang Trung được làm bằng si măng...

Đồng chí Lê Duẩn lúc sinh thời là thanh niên yêu nước vĩ đại. Người ta đáng kính, khi ở trong Nam chiến đấu cũng đáng kính. Nhưng sau khi giải phóng miền Nam, đám thầy dùi tự nhiên lại mạ ngọc, mạ vàng lên lịch sử không đúng. Đưa ra chuyện sở dĩ có chiến thắng miền Nam là nhờ có nghị quyết 15. Có nghị quyết 15 là do anh Ba Duẩn từ trong Nam ra, triệu tập Hội Nghị TƯ chỉ ra đường lối kháng chiến miền Nam lúc đó. Tại sao Bác Hồ còn sống lại nói như thế được? Chúng tôi là những người nghiên cứu không chấp nhận. Nhưng chính thống viết lên thì làm thế nào.

Báo Nhân Dân đăng, tạp chí lịch sử đảng, các đồng chí tìm số 4 tháng 4/1990, tạp chí lịch sử Đảng đăng rõ tác giả Nghị Quyết 15 là Võ Nguyên Giáp...

Sau khi công bố di chúc của Bác lên báo, văn bản của Bác chỉ có chữ chứng kiến, dưới ký Lê Duẩn. Nhưng không đề ngày tháng. Viết lần thứ nhất, ý kiến anh Vũ Kỳ không có nói Bác viết đến đoạn đó có Bí thư thứ nhất Lê Duẩn đến ký vào văn bản của

Bác. Đã gọi là tuyệt đối bí mật, sao lại đưa cho người khác ngay lúc Bác còn sống là thế nào? Để chứng kiến như vậy hoá ra Bác Hồ bị ông Lê Duẩn khống chế bên cạnh, viết đến đâu ông chứng kiến đến đó, thì còn gì là di chúc.

Đưa lên báo đã thế rồi, đến tái bản lần thứ 2, ông đó đưa vào, lần thứ 1 không có, lần thứ 2 đưa vào chữ “Bác Hồ vừa viết thêm 1 chữ này thì đồng chí Bí Thư Thứ Nhất Lê Duẩn sang và đã ký chứng kiến vào văn bản đó”. Khi in ra, tôi viết thư cho anh Vũ Kỳ nói rằng các anh còn sống, để người ta áp đặt chữ nghĩa lên văn bản thiêng liêng của Bác Hồ, văn bản cuối cùng. Bây giờ các anh không làm rõ vấn đề này thì sau này các anh nhắm mắt, hậu thế sẽ không tha thứ các anh. Thế thì vừa rồi lại in, ông... (nghe không rõ) và viết lên lá thư là “điều anh kiên quyết đấu tranh, thì hôm nay chúng tôi đấu tranh đã thắng”. Tái bản thứ 3 đã bỏ dùng “chứng kiến” đó...

Luận cương đầu tiên, Bác đề ra “Đoàn kết các giai tầng xã hội VN, chống đế quốc làm cách mạng dân tộc và đi lên cách mạng tư sản dân quyền rồi làm cách mạng thế giới tức XHCN”. Nhưng đến luận cương của đồng chí Trần Phú thì bỏ cái đó. Lúc đó chỉ thị của Đệ Tam Quốc Tế cho rằng: Quan điểm của Nguyễn Ái Quốc là mơ hồ, là cái lương. Ban Chấp Hành TƯ ta làm văn bản báo cáo Đệ Tam Quốc Tế rằng chính Nguyễn Ái Quốc gây ra sự mơ hồ, là cái lương cho các chiến sĩ Đông Dương. Vì đoàn kết với cả địa chủ. Hồi đó luận cương của Bác là đại địa chủ, trung địa chủ, tiểu địa chủ, nhưng địa chủ nào cũng có tinh thần yêu nước mức độ khác nhau. Vì vậy chúng ta tranh thủ các tiểu địa chủ, trung địa chủ và lôi kéo cả những địa chủ và tư sản yêu nước để chống đế quốc”...

<https://bit.ly/2RyOFXO>

10- Vụ “Cải Cách Ruộng Đất”, HCM lộ nguyên hình bản chất tay sai, giả dối và cực kỳ gian ác!

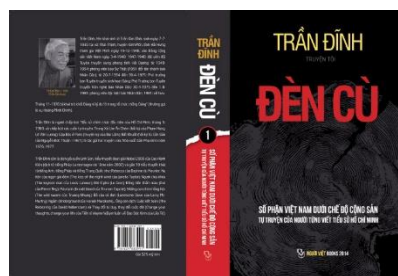
Vụ bà Bà Nguyễn Thị Năm, chủ hiệu Cát Hanh Long ở Hà Nội. Mẹ nuôi của Lê Đức Thọ, Phạm Văn Đồng và Trường Chinh, có 1 con trai là Trung Đoàn Trưởng 1 Trung Đoàn của Quân Đội Nhân Dân VN, gia trang của bà ở Thái Nguyên từng nuôi biết bao Bộ Đội. Trong Tuần Lễ Vàng, gia đình bà cũng đã hiến 100 lạng vàng cho chính quyền mới thành lập.

Thế mà bà bị lôi ra xử tử ngay trong đợt thí nghiệm đầu tiên ở Thái Nguyên!

Trần Đình viết trong “Đèn Cù”:

Dăm bữa sau bài “Phóng Sự Nghe Kể Lại”, tôi xuống Đồng Bẩm. Tình cờ Tiêu Lang, báo Cứu Quốc, trong đội cải cách về đây còn ở lại lo hậu sự. Tôi hỏi chuyện bản, anh lè lưỡi lắc đầu mãi rồi mới kể lại.

“Sợ lắm, tội lắm, đừng có nói với ai, chết tở.

công ra Chùa Hang mua áo quan, chỉ thị chỉ mua áo tòi nhất. Và không được lộ là mua chôn địa chủ. Sợ như thế sẽ đề cao uy thế uy lực địa chủ mà. Khổ tở, đi mua cứ bị nhà hàng thối mắc chưa thấy ai đi mua áo cho người nhà mà cứ đòi cái rẻ tiền nhất. Mua áo quan được thì không cho bà ta vào lọt. Du kích mấy người bèn đặt bà ta nằm trên miệng cổ

áo rồi nhảy lên vừa giẫm vừa hô: **“Chết còn ngoan cố này, ngoan cố nổi với các ông nông dân không này?”**. Nghe xuong kêu rằng rắc mà tở không dám chạy, sợ bị quy là thương địa chủ. Cuối cùng bà ta cũng vào lọt, nằm vẹo vọ như con rối gãy vậy...”.

HCM ngoài mặt như can ngăn, nhưng lại dùng bút danh CB (Của Bác) viết bài **“Địa Chủ Ác Ghê”** vu khống kết tội bà rất nặng nề!

Theo cuốn “Đền Cù” của Trần Đình thì HCM đã cải trang rồi ra hiện trường theo dõi vụ đầu tở này!

Sau Nguyễn Thị Năm 1 tháng đến lượt xử Cừ Cáp. Phát khai hỏa thứ 2. Lần này tôi đến dự buổi thi hành án: bắn. Mít tinh tuyên án vào buổi tối. Bãi đất thuộc xã Phú Xuân, vùng chè Tân Cương. Vài trăm con người ngồi vây kín lấy 1 khoảnh đất trống. Khai mạc rất thành linh.

Cũng thành linh chánh án Lê Giản xuất hiện.

Lại cũng rất thành linh mấy người lính giải hai đối tượng đi ra. Cừ Cáp, hơn 70 tuổi, nguyên huấn đạo, Ủy Viên Mặt Trận Liên Việt, cũng địa chủ kháng chiến, thân sĩ như Nguyễn Thị Năm, tức là thuộc diện bị chính sách cải cách ruộng đất chiếu cố. Ấn tượng mạnh nhất ở ông già là chòm râu bạc trắng. Cạnh cụ, Bí Thư Chi Bộ nhưng nay

Khi du kích đến đưa bà ta đi, bà ta đã cảm thấy có gì nên cứ lay van **“các anh làm gì thì bảo em trước để em còn tụng kinh.”** Du kích quát: **“đưa đi chỗ giam khác thôi, im!”**. Bà ta vừa quay người thì mấy loạt tiểu liên nổ ngay sát lưng. Mình được đội phân

Mụ địa chủ Cát-hanh-Long cùng hai đứa con và mấy tên lâu la đã:

– Giết chết 14 nông dân.

– Tra tấn đánh đập hằng chục nông dân, nay còn tàn tật.

– Làm chết 32 gia đình gồm có 200 người – năm 1944, chúng đưa 37 gia đình về đồn điền phá rừng khai ruộng cho chúng. Chúng bắt làm nhiều và cho ăn đói. Ít tháng sau, vì cực khổ quá, 32 gia đình đã chết hết, không còn một người.

– Chúng đã hãm chết hơn 30 nông dân – Năm 1945, chúng đưa 65 nông dân bị nạn đói ở Thái Bình về làm đồn điền. Cũng vì chúng cho ăn đói bắt làm nhiều. Ít hôm sau, hơn 30 người đã chết ở xóm Chùa Hang.

– Năm 1944-45, chúng đưa 20 trẻ em mồ côi về nuôi. Chúng bắt các em ở dưới hầm, cho ăn đói mặc rách, bắt làm quá sức lại đánh đập không ngớt. Chỉ mấy tháng, 15 em đã bỏ mạng.

Thế là ba mẹ con địa chủ Cát-hanh-Long, đã trực tiếp, gián tiếp giết ngót 260 đồng bào!

(Trong hồi ký nói về mười nỗi buồn của Bác Hồ, viết Bác không tán thành đầu Nguyễn Thị Năm nhưng phải nghe cổ vấn Trung Quốc, Hoàng Tùng vô tình hay cố tình quên bài báo Bác gây căm thù cao độ này. Đâm ra lại đổ cho Bác cái lỗi không kiên định-nghe cả điều sai vốn trái với ý mình.)

đã thành “Quốc Dân Đảng” thông đồng với Cử Cáp phá hoại kháng chiến. Thấp nhỏ, chạc 40 tuổi, anh có cái dáng quen thuộc của cán bộ xã ta thường hay lui tới nhà cùng com nước, ngủ đêm... Không như Cử Cáp nom lớ ngớ - diễn viên chưa quen vai- anh có bộ dạng phức tạp: vừa sợ vừa khắp khởi. Đến phút cuối cùng thế nào đảng cũng hiểu bụng dạ trung thành của

anh mà tha anh. Hai bị cối lép kẹp dưới nách, 2 bị cáo đứng rúm rỏ. Duy 1 vật sống động, phiêu diêu tự tại: chòm râu cụ Cử Cáp. Nó cứ thanh nhàn vờn múa trong cái không gian và không khí rùng rợn, căng thẳng như đông cứng lại này. Tôi thấy nó như đang muốn thị phạm 1 cách giao tiếp dễ nghe, dễ hiểu, dễ tin cậy, không phải cái lời lẽ từ nay khó lọt tai nhau.

Chánh án Lê Giản tuyên bố Chủ tịch Nước bác đơn xin ân xá. Lim, liệt sệt đôi ủng ra hô: Giải chúng đi!

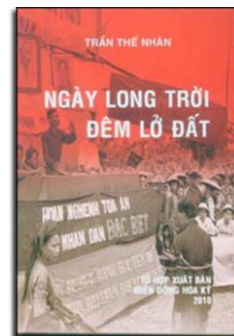
Vọt ra 5, 6 người lính đẩy 2 người tù quay lui. Tôi thấy thô bạo quá. Nhưng kìa, họ vừa mới quay người, tốp lính đã quỳ rộp 1 cái xuống, đưa tiểu liên lên bóp cò. Lửa nhằng nhằng. Hai cái thân đổ vật. Chị cốt cán trẻ đứng bên tôi ôm chặt lấy tôi lú lười lại: “Anh có dầu... dầu Con Hổ, cho em...?”.

Đúng là phải dạy và nạp căm thù vào. Không thì khó có thể tự nhiên dùng dùng bạo lực.

Hai xác người nằm thẳng mềm mại.

Bộ quần áo Cử Cáp xòa trắng tôn thêm màu ánh bạc của chòm râu lên- cái vùng trắng duy nhất tinh khiết ở đây. Lịch phịch đôi ủng nặng, Lim đến bên từng người bắn vào thái dương phát súng “ân huệ.”...

<https://bit.ly/2PjdKEp>

11- HCM là con người rất vong bản, sau 30 năm lưu lạc (1911-1941), khi vừa về đến hang Pác Bó thì đặt tên “Đây núi Mác, kia suối Stalin.”. HCM khi sống thì đem cờ Liên Xô làm cờ đảng và cờ Phúc Kiến, TQ làm cờ nước! Khi chết thì chỉ mong “đi gặp cụ Mác, cụ Lê”! Yêu nước ở chỗ nào!?

Phủ Chủ tịch là nơi HCM sinh sống và làm việc mấy chục năm trời mà không có bàn thờ gia tiên! Khi anh Khiêm và chị Thanh chết đều không đi dự lễ tang!

12- Vì HCM gian hùng như thế nên đám đệ tử cũng học thói gian hùng, ngay khi ông còn sống đã nhanh chóng phản bội ông trong khi vẫn ca tụng ông và nói học tập theo gương đạo đức HCM!

Di chúc HCM bảo thiêu thì giấu đi rồi đem ướp xác!

Bảo sống “cần kiệm liêm chính” thì các cán lớn sống xa hoa trong các biệt phủ bằng tiền tham nhũng, tham ô, thi nhau xây lăng mộ thật lớn!...

Điều trớ trêu là BCT, đúng ra là Lê Duẩn và 1 nhóm nhỏ “ma quỷ”, lấy phần đầu của bản di chúc năm 1969 ráp với phần cuối của bản di chúc năm 1965 và cắt xén nội dung trong đó, nên đã để lộ sơ hở lớn khi đoạn đầu “bác” viết năm nay tôi 79 tuổi nhưng ở cuối thì ký năm 1965, cho đến sau khi bị nhiều người phát hiện thì đành công bố “sự thật”!

<https://bit.ly/2CzkUSa>

13- Karl Marx (1818-1883) viết “Tư Bản Luận” năm 1867 phê phán CNTB, chứ không viết “Công Sản Luận”, nên không ai biết “Thiên Đường CS” ra sao!? Ngay giai đoạn quá độ “CNXH” cũng không biết nốt! Nên TBT Nguyễn Phú Trọng phải thốt lên: “Đến hết thế kỷ này không biết đã có CNXH hoàn thiện ở VN hay chưa.”. HCM và ĐCSVN lấy Chủ Nghĩa Mác-Lênin làm nền tảng mà không biết chủ nghĩa này hình dung cụ thể xã hội theo CNXH và CNCS tương lai ra sao!

Vậy mà đảng và nhà cầm quyền CSVN cứ cầm đầu bắt nhân dân đi theo “Thiên đường mù” ấy!

14- Kết cục giúp dân tộc thoát vòng chi phối của Pháp, Mỹ thì lại đưa vào tròng của Nga, Tàu! Cuộc chiến chống Pháp, Mỹ suốt 45 năm (1930-1975) lại tiếp nối bằng cuộc chiến với Campuchia và với TQ kéo dài tới năm 1991, hy sinh khoảng 3-4 triệu con dân Việt trở thành vô ích!

Tới nay đã mất đất, mất biển vào tay Tàu, mà dân tình thì vẫn phân hóa gay gắt. Làm suy yếu cả dân tộc và đất nước!

15- HCM trước khi chết nghe nhạc gì?

Theo sách “CT HCM Với TQ” của GS

Hoàng Tranh ở Nam Ninh, phát hành năm 1987, thì 1 buổi chiều cuối tháng 8 [31/8], khi tỉnh lại, HCM nói với các Bác Sĩ TQ: “Mong nghe ai hát 1 bài ca TQ.”. Một Y Tá [Vương Tinh Minh,

Y Tá Trưởng, chăm sóc cho TT Chu Ân Lai, được chỉ thị qua VN] của bệnh viện Bắc Kinh hát, Hồ Chủ Tịch nghe xong, mỉm cười, và “đấy là nụ cười chót” của ông trước khi hôn mê mãi cho đến lúc qua đời.

Chiều hôm đó sức khỏe của Bác đã có chuyển biến tốt lên 1 chút, Bác nói

muốn nghe 1 câu hát TQ. Các đồng chí đề nghị tôi hát. Tôi nói thật là hát cũng không tốt lắm, nhưng để vui lòng Bác, vì tình hữu nghị Trung - Việt, tôi đã hát 1 bài hát mà nhiều người thuộc và hát được, bài hát có nội dung chính là ra khơi xa phải vững tay chèo. Bác nghe xong rất vui, Bác nở nụ cười hiền từ. Bác nắm nhẹ tay tôi, tặng tôi 1 bông hoa biểu thị cảm ơn. Đó là lần thứ ba tôi thấy Bác cười. Và đó cũng là nụ cười cuối cùng của Người.

Trích “**Ba Lần Bác Cười Trước Lúc Đi Xa**” của Vương Tinh Minh trên báo Quân Đội Nhân Dân (đã gỡ bỏ nhưng có nơi còn).

<https://bit.ly/2xyRCiH>

Theo tin CSVN qua bài “**Chuyện Kể Rằng, Trước Lúc Người Đi Xa**” trên trang nhà Biên Phòng ngày 16/2/2010:

“Chuyện kể rằng trước lúc Người đi xa... Bác muốn nghe 1 đôi làn Quan Họ. Ôi may sao bỗng có em gái nhỏ... Rồi căn phòng xao động trong nước mắt. Những lời ca nức nở tái tê, rằng Người ơi Người ở đừng về...”. Chị Oanh còn nhớ, sáng sớm 2/9, Đại Tướng Võ Nguyên Giáp vào thăm Bác... đồng chí Vũ Kỳ hiểu được tâm nguyện của Bác lúc này. Ông nói với chị Oanh: “Cô có biết hát thì hát Bác nghe?”... cô y tá đã hát bài “Chiến Sĩ Quân Y Làm Theo Lời Bác” của nhạc sĩ Đỗ Niệm và “Người Ở Người Ở Đừng Về”).

<https://bit.ly/2N11ZAM>

Không thấy phía TQ nói HCM nghe nhạc Việt, ngược lại không thấy phía VN nói HCM nghe nhạc TQ. Đây là sự thật!?

Thế rồi trong bài hát “**Lời Bác Dặn Trước Lúc Ra Đi**” của Trần Hoàn lại viết là: *“Bác muốn nghe 1 câu hò xứ Huế, nhưng không gian vẫn bốn bề lặng lẽ, Bác đành nằm im...”*.

<https://www.youtube.com/watch?v=88e0No2eZHA>

Thông tin của CS thường: sự thật thì ít, dối trá, vẽ vời thì nhiều.

***Tâm gian ác sinh tướng gian hùng,
Bị quả báo sinh thời thực chứng!***

16- Kết quả HCM là người như thế nào?

Học không tới nơi

Làm không tới chốn

Sống vô gia cư

Chết vô địa táng

Chồng mà từ vợ

Cha mà bỏ con...

Bán rẻ lương tâm

Tay sai đế quốc

Buôn dân bán nước

Tội đồ dân tộc

Tàn ác vô song

Nghịch báo vô hậu!

HCM là đạo diễn và nạn nhân của chính bi kịch đối trá của mình!

**Ngày 11/8/2018, phỏng vấn Dương Thu Hương: Bi Kịch Lãnh Đạo VN
Bán Nước Từ HCM Đến Nguyễn Phú Trọng**

<https://bit.ly/2NvR9mn>

Bác Trọng Làm Theo Lời Dạy Của Bác Hồ Hay Lời Dạy Của Các Bác Khác?

của TS-PGS Vũ Cao Đàm

Tôi xin nêu vài câu hỏi hơi có vẻ ngây ngô để Bác Trọng suy
ngẫm: “**Bác Trọng có ý định đi theo Bác Hồ hay theo Bác Duẩn, Bác
Linh, Bác Mười và các bác khác?**”.

**Sở dĩ tôi nêu câu hỏi ngây ngô này, là vì tôi thấy các bác này đã
đi quá đà, rất xa so với con đường Bác Hồ đã chọn.**

**Trong khi các bác cổ xúy rất mạnh các phong trào “Làm theo lời Bác”,
“Học tập tư tưởng HCM”, “Đi theo con đường Bác Hồ đã chọn” v.v..., nhưng các
bác lại không làm như nói...**

<https://bit.ly/2NsqqNX>

33 Lần Hồ Chí Minh Bị Hạ Bệ, Coi Thường Như Thế Nào!?

của Đỗ Thông Minh

Bề ngoài theo tuyên truyền của ĐCSVN, HCM trước con mắt người
Việt cũng như thế giới như 1 lãnh tụ đầy uy quyền tuyệt đối, được ca tụng
lên tới trời, hình tượng khắp nơi như 1 Giáo Chủ, với lăng thờ như thánh
địa, song song với trích dẫn là đã được cả nhiều dư luận thế giới khen
ngợi...

Cuộc đời HCM được chính HCM và các văn nô CS tô vẽ như “thần thánh” nhưng
thực tế có rất nhiều hư cấu và góc khuất nên việc tìm hiểu chính xác về con người HCM
không đơn giản.

Ngoài những “vinh quang” được tô vẽ, HCM đã
trải qua không thiếu tủ nhục, bị chỉ trích, kỷ luật, hạ

bệ không những bởi chính đảng “mẹ” Liên Xô khi HCM ở đây mà còn từ các đồng chí thân cận như Bí Thư Thứ Nhất Lê Duẩn (1907-1986, văn phong của Duẩn có nhiều chỗ khẳng định vai trò, sự sáng suốt của mình và coi thường HCM), Trưởng Ban Tổ Chức Trung Ương Đảng Lê Đức Thọ (1911-1990, không như hàng ngàn cây bút văn nô, hầu như Thọ không viết lời nào ca ngợi HCM.) với sự tiếp tay của Bộ Trưởng Công An Trần Quốc Hoàn (1916-1985, là người dám hăm hiếp và sát hại Nông Thị Xuân là vợ hờ của HCM), nhất là khi HCM vào khoảng 10 năm cuối đời ở VN đã mất hết thực quyền!...

<https://bit.ly/2RwXeSK>

**Xin xem thêm cuốn
HỒ CHÍ MINH & ĐẢNG CỘNG SẢN VIỆT NAM
của cùng tác giả, 728 trang.**